

Seksuele gezondheidsverschillen in Nederland verkleinen

Verschillende groepen lopen risico op een slechte seksuele gezondheid. Zij worden ook onvoldoende bereikt door zorg en ondersteuning.

Hoe kan dit beter?

Dit onderzocht de Universiteit Maastricht, in opdracht van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Onderzoeksmethoden

- Literatuuronderzoek
- Vragenlijst voor professionals
- Interviews en groepsgesprekken met professionals, mensen uit de doelgroepen en beleidsmedewerkers

Wat kan er beter in de zorg en ondersteuning voor seksuele gezondheid?

- Duidelijkere informatie
- Makkelijker afspraak maken
- Locaties dichterbij de doelgroep
- Zorgverleners bespreken vaker seksuele gezondheid of verwijzen goed door
- Zorgverleners houden rekening met de culturele achtergrond en waarden van de patiënt

Doelgroepen

Mensen uit deze groepen hebben een hoger risico op een slechte seksuele gezondheid, en worden onvoldoende bereikt door zorg en ondersteuning:

- Praktisch opleidingsniveau
- Van weinig geld moeten rondkomen
- Moeite met lezen en schrijven
- Migratieachtergrond
- Verstandelijke beperking
- Lichamelijke beperking of chronische aandoening of ziekte
- LHBTQI+
- Sekswerkers
- Jongeren in jeugdzorg

Aanbevelingen

- Meer aandacht voor seksuele gezondheid in de scholing van zorgprofessionals
- Meer samenwerking tussen professionals, organisaties en instellingen
- Meer samenwerking met mensen uit de doelgroep
- Een Sociale Kaart voor zorg en ondersteuning voor seksuele gezondheid
- Meer outreachend werken: meer naar de doelgroep toe
- Vergoeding voor meer zorg en ondersteuning voor seksuele gezondheid

[Lees het volledige rapport hier](#)